

sł. Ingolstetter

1. Na dół Chrys-tus zsta-pił, a ty, w swej wy-nio-sło-ści, chcesz się do-tnąć
2. Na dół więc, o my-śli, od-ucz-cie się wzbi-ja-nia! Lek-kie to, co
3. Na dół, o-ko, na dół! Bóg sam z tro-nu swo-je-go pa-trzy na nas
4. Na dół, rę-ce, na dół! O-to bra-cia nę-dza-rze, więc się do nich
5. Na dół, ser-ce, na dół, a Bóg za-miesz-ka cie-bie! Po-ko-rę na-

1. czo-łem gwiazd szczy-tów, ich świe-tno-ści? Wspi-nasz się w swej
2. wzła-ta, co cięż-kie, to się skła-nia. Wo-da ście-ka
3. nis-kich, nie-na-wi-dzi pysz-ne-go. Im tu wyż-sze
4. skłoń-cie, nieś-cie im po-moc w da-rze. Nie się-gaj-cie
5. gra-dza na zie-mi i na nie-bie. Duch Świę-ty w po-

1. py-sze? Zbaw-ca zsta-pił w pa-dół. Kto z Nim chce iść
2. z zró-deł, wzbie-ra w rze-ki szum-ne, prze-tóż i wy
3. o-ko, tym bliż-sze jest gro-bu i wpa-da w noc
4. w gó-rę, ku sła-wie i mie-niu: na dół ku u-
5. kor-nej ja-wi się po-sta-ci, na dół więc, me

1. w gó-rę, mu-si z Nim iść na dół.
2. na dół, mo-je my-śli dum-ne!
3. śmier-ci o-ko, na dół z to-bą!
4. bo-gim w Chrys-tu-sa i-mie-niu!
5. ser-ce, On swe da-ry da-ci!